

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (ת"א) 4503-21

בבית הדין לעררים בתל אביב
לפני כב' הדיין דותן ברגמן

ג'ונתן ביילי

העורר:

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל דקר

נ ג ד

משרד הפנים- רשות האוכלוסין וההגירה

המשיב:

ע"י הלשכה המשפטית, עו"ד מיטל לייבוביץ

פסק דין

1. הערר שבכותרת עוסק בהחלטת המשיב מיום 10.11.2021 לסרב את כניסת העורר לישראל בשל 'שיקולי מניעת הגירה בלתי חוקית'.
2. הערר הוגש לאחר שכבר הורחק העורר מישראל, ונטען במסגרתו כי העורר הינו אזרח ארה"ב המבקש לבקר בישראל כתייר לתקופה מוגבלת, לצורך לימודי גיור או בחינת תהליך הגיור, ואין בכוונתו לשהות בישראל שלא כדין. משכך מבקש העורר לבטל את החלטת המשיב לעניין סירוב כניסתו, ואת הגבלות הכניסה לישראל שנרשמו לגביו במחשבי המשיב.
3. המשיב ביקש לסלק הערר על הסף, משהוגש רק אחרי שוב העורר לארצו, כאשר לעורר עומדת הזכות להגיש בקשה אל המשיב ככל שהוא מעוניין לשוב ולבקר בישראל. מכל מקום, נטען כי לא נפל דופי בהחלטת המשיב לסרב את כניסת העורר לישראל וככל שבכוונתו להתגייר, עליו לעשות כן במסגרות המוכרות לכך בארצו.
4. העורר מתנגד למחיקת הערר לצורך מיצוי ההליך אל מול המשיב, ועומד על כך שהחלטה לסרב כניסתו ניתנה בחוסר סבירות ומשיקולים זרים (אשר לא הוברר טיבם).
5. לאחר שבחנתי את כתבי הטענות, מצאתי כי דין הערר לסילוק על הסף בהתאם לסעיף 110(1) לתקנות הכניסה לישראל (סדרי הדין והמינהל בבית דין לעררים), תשע"ד-2014, באשר לעת הזו הינו מוקדם ואינו מגלה עילה להתערבות בית הדין.

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

6. ככלל, עררים המוגשים כנגד החלטות המשיב לסרב כניסת אזרחים לישראל, בוחנים את שיקול הדעת המופעל ע"י פקידי המשיב על אתר בנקודת הכניסה לארץ, תוך שנקבע לגבי אופן הבחינה השיפוטית של החלטות אלה כי: "בבחינת שיקול דעת שר הפנים במקרים כגון דא יש לתת את הדעת על הנסיבות הייחודיות בהן נדרשת בחינה והכרעה בעניינו של אזרח זר שאין כל מידע קודם בנוגע אליו, המגיע למעבר הגבול שבשדה התעופה. בנסיבות כגון דא, כל שיש בידי המשיב הוא היכולת לסקור את האדם הנכנס, מסמכיו ומטלטליו, ולתשאלו באשר לסיבת כניסתו לישראל ותכניותיו ועליו להגיע להחלטה לאלתר, או תוך זמן קצר ביותר" (רע"מ (ת"א) 26678-12-14 יבורסקה נ' מדינת ישראל, 26.1.15, נבו).
7. בחינת נסיבות המקרה, מעלה כי החלטת המשיב היתה סבירה במועד בו ניתנה, ונעשתה בהתאם לנהליו.
8. העורר הינו אזרח מדינה אשר אזרחיה פטורים מבקשת אשרת כניסה מראש בהתאם להוראות צו הכניסה לישראל (פטור מאשרה), תשל"ד-1974. עם זאת, סעיף 2 לצו זה קובע כי: "על אף האמור בסעיף 1, רשאי שר הפנים או מי שהסמיך לכך לסרב כניסתו לישראל של אדם כאמור אם יש, לדעתו, נסיבה המצדיקה זאת" (ורי לעניין זה רע"מ (ת"א) 26678-12-14 יבורסקה נ' מדינת ישראל, 26.1.15, נבו; עת"מ (מרי) 9630-11-13 גורביץ נ' משרד הפנים, 7.11.13, טרם פורסם).
9. העורר שהה בישראל פרק זמן ממושך בשנים 2018-2019 כתייר וכסטודנט. ביום 10.11.2021 נחת העורר בנתב"ג, ובתשאל שנערך לו הצהיר כי מטרת בואו הינה תחילת הליך גיור, וכי למטרה זו בכוונתו לשהות בישראל לפחות עשרה חודשים. בנסיבות אלה, ומשאין מדובר בהגעה לישראל לצורכי תיירות, ומשלא הוגשה בקשה מקדימה אל המשיב לצורך כניסה לישראל, הרי שחשש המשיב מפני השתקעות העורר בישראל אינו קלוט מן האויר, ועל פניו לא נפל כל פגם בהחלטה שקיבל ממונה ביקורת הגבולות על אתר להשיב את העורר לארצו.
10. בנוסף, מששמורה לעורר הזכות להגיש בקשה אל המשיב ככל שהוא סובר כי מתקיימות נסיבות המצדיקות מתן היתר כניסה לישראל, ומשלא נטען לכל דחיפות בהגעת העורר לישראל, יש לקבוע שיש למצות את ההליך בפני המשיב על דרך של הגשת בקשה, במסגרתה יהיה העורר רשאי להבהיר את סיבת רצונו להכנס לישראל, לשכנע את המשיב כי אין חשש להשתקעותו, ולבקש כי שמו יוסר מרשימת מסורבי הכניסה, ואין מקום לדון בעניין זה במסגרת הערר דכאן, בטרם הוגשה בקשה מעין זו והתקבלה החלטת המשיב.
11. אשר על כן הערר נדחה.

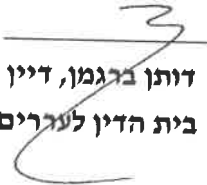

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

12. ככל שתוגש בקשה עתידית אל המשיב ותדחה (או לא תתקבל בה הכרעה בתוך פרק זמן סביר), שמורה זכותו של העורר לפנות אל הערכאה המוסמכת.

13. אין צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.
ניתן היום, 07 באפריל 2022, ו' בניסן תשפ"ב, בהעדר הצדדים.

דוֹתָן בֶּרְגֵּמָן, דִּיין
בית הדין לעררים